

EEN SEPIA OFFICINALIS L. UIT DE EEMS

Hoewel deze inktvissensoort voor de Eems niet zeldzaam is te noemen - het Delfzijls Museum krijgt van de garnalenvissers nog al eens een exemplaar aangeboden - is de vindplaats van dit exemplaar wel het vermelden waard, n.l. in een visfuiik.

Op de slikplaten langs de Eems plaatsen enkele vissers hun botfuiiken. Deze fuiiken hebben dikwijls vleugels van zo'n 25 m. lengte, bestaande uit in het slik gestoken stokjes of rietstengels met ongeveer 5 cm. tussenruimte en een halve meter boven het slik uitstekend. Deze stokjes worden in een V-vorm geplaatst met de opening van de V naar de walkant en de punt naar de diepte gericht. Bij deze punt bevindt zich dan de fuiik.

In afwijking van het plaatsen van een gewone fuiik, sluiten de vleugels niet bij de oever aan, maar worden ze gewoon in de ruimte uitgezet. De opzet hierbij is, dat de platvissen die bij hoog water op de slikplaten terecht komen en die bij vallend water weer naar de diepte willen trekken, via deze uit stokjes gevormde trechters in de fuiiken zullen geraken. Op deze slikplaten staat maar weinig water, hoogstens 1 m. tot 1.50 m. bij hoog water.

In een van deze fuiiken nu werd de inktvis aangetroffen. Bij de geringste aanraking - de fuiik stond nog voor - 10 cm. in het water enthousiast spuitend. De visser die een dergelijk dier nog nooit eerder had gezien, vond dit maar een bedenkelijke geschiedenis en kwam schrijver dezes het dier aanbieden op voorwaarde dat hij dit zelf uit de fuiik zou halen.

Een getij later, bij de fuiik aangekomen trof ik hierin een springlevende, nog niet volgrocide Sepia aan.

Aardig was, dat de visser pertinent verklaarde dat dit exemplaar niet hetzelfde voorwerp van 's morgens kon zijn, omdat dit dier duidelijk over dwars gestroopt was en het exemplaar dat hij eerst had aangetroffen egaal van kleur was geweest.

Dat het dier in staat is om het water met een flinke kracht weg te spuiten, bleek ons later, toen het geplaatst in een emmer water op de kamervloer, kans zag met de waterstraal de zoldering ruimschoots te raken. Een afstand welke loodrecht zeker twee en een halve meter bedroeg.

Delfzijl, 1 juni 1960.

A.K. Schuitema.